

SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA

13.

VICTORIA FURCOIU

**CAPRA CU TREI IEZI
SUPRAVIETUITORI**

Editura Arco Iris
BRAȘOV, 2019

CAPRA CU TREI IEZI SUPRAVIETUITORI

**Parodie în versuri,
după „Capra cu trei iezi”
de Ion Creangă**

Am auzit că-a fost odată, nu prea demult, demult, o capră cu-o soartă mai deosebită, fiindcă fusese părăsită de-un țăp bătrân care-a murit, astfel că ea a trebuit, cu mare trudă, poți să crezi, să crească singură trei iezi.

Era drăguța, mamă bună, harnică, chiar și gospodină. Muncea de când se iveau zorii, să-și poată crește iezișorii. Neavând niciun ajutor, le mai cerea și iezielor s-ajute câte-un pic și ei, dar nu o ascultau toți trei. Când îl ruga pe iedul mare să facă ordine-n odaie, sau s-ajute la măturat, iedul leneș și răsfățat îi răspundea:

– Sunt obosit, de la atâta țopăit, și-aș sta pe net, neconținut! Deci pe tabletă-aș mai rămâne! Las' că fac ceilalți pentru mine! Cel mijlociu îl imita și toată ziua se juca, fără s-ajute cu nimic; norocul caprei, cu cel mic, care, cuminte și-nțelept, de îți venea să-l strângi la piept, pe mama-capră-o ajuta la treburi și o asculta.

Astfel, doar el a reținut să se ferească de un lup care la ușa lor pândea, să-i prindă, să-i poată mânca. Cei doi, mai mari, n-au ascultat ce-a spus capra când a plecat și lupului i-au descuiat. Și-odată ușa descuiată, lupul cel rău în prag se-arată:

– Ha, ha, ha! Ce-avem noi aici? Iezi neascultători, voinici! La care demult am visat, știind că-s buni de savurat! Capra, sunt sigur că, știa care mi-era intenția! De-aceea v-a spus să-ncuiați și să promiteți c-ascultați, să nu descuiați, nu, nici gând, până s-o-ntoarce ea, cântând un cântecel pentru voi trei, ca să-i deschideți numai ei! Noroc că azi am reușit, pe ăștia doi i-am păcălit. Doar nu m-oi fi dus, de nărod, cu dinții la stomatolog! Am vrut să am vocea schimbată, să cânt și eu precum o capră! Cu cântecul știu c-am dat chix, numai că ăștia nu s-au prins. Și, iată, clipa minunată, când pot mânca trei iezi, odată! Cred că puțin mi-aș potoli foamea, dacă te-aș înghiți pe tine, iedule mai mare, că-mi faci o poftă de mâncare!

Săracii iezi, când s-au trezit cu lupu-n prag, au amuțit, fără a mai gândi pe unde s-ar fi putut de el ascunde. Cel mic speranță a găsit, și-o să vă spun cum a gândit: „Cu calm, curaj și-nțelepciune, o să scăpăm toți trei, cu bine!”

Lupul își pregătea, flămând, gura căscată, salivând, dar, când să fie înghițit cel mare, iată, s-a oprit, căci iedul mic și înțelept, trăgând adânc aer în piept, luându-și tot curajul lui, sări în fața lupului:

- Nu face asta! Nu, nu, vai! Cum să-ți explic? Nu-i bine, stai! Domnule lup, nu te grăbi să ne mănânci! Putem vorbi!

Lupul, care nu s-aștepta la marea îndrăzneală a sa, răspunse enervat și sec:

– Îh! Na! Era să mă înec! Ce vrei, micuțule, zevzec? Ce ai tu de vorbit cu mine? Să te mănânc întâi pe tine? Dacă asta ți-a dat prin gând, poți să fii tu primul la rând!

– Nu asta, nu, stai! Cum să-ți spun? Nu cred că ești pe drumul bun!

– Ce tot îndrugi, măi, Papă-Lapte? Vrei să mă-nveți pe mine carte?

– Cum să te-nvăț pe dumneata? Dar, te rog, nu te enerva! Uite ce-avem noi de vorbit! Stai jos! Poate-ai fi obosit!

– Nu obolesc eu, mușcă-ți limba! Zi! Repede, că-mi pierd saliva!

– Păi, când va afla de fapta ta, mămuca se va răzbuna! Și aspru te va pedepsi! Poate, chiar și tu vei muri! Și-atunci, cu ce-o să ne alegem? Mai bine, hai, să ne-nțelegem!

– Eu? Să mă înțeleg cu voi? Sunt lup, am mâncat zeci de oi! Sperii și câinii feroși! Să stau s-ascult niște mucoși? Și, cum s-ar putea răzbuna o capră singură? Ha! Ha!

– Nu te gândi că e doar capră, dumneata știi că nu e proastă! O să găsească, sigur, ea un mod de a se răzbuna și va fi vai de pielea ta!